

Lennart Lundqvist:

Reflektioner om sinnesro-arbetet

Mitt första möte var för åtta år sedan, när Jan-Erik fortfarande var aktiv. Sista fredagen i månaden kom det då ett hundratal till Staffans kyrka. Gudstjänsten speglade kontakten med tolvstegsrörelsen, sinnesrobönen både inledde och avslutade gudstjänsten, böner kopplade till de olika stegen bads under gudstjänstens olika delar. Det var en gudstjänst präglad av enkelhet, sårbarhet, närvaro, längtan – och hopp. Det var inte ovanligt att fångar från fängelset fick permission för att vara med i gudstjänsten. Andrum Brynäs var en naturlig del av arbetet.

Sedan dess har en del förändrats, men mycket är detsamma. Gudstjänsten flyttade temporärt till Heliga trefaldighets kyrka medan Staffans kyrka renoverades. I och med återöppnandet återvände den. Den fortsätter att firas sista fredagen i månaden, med undantag för sommaren och nyårsafton. Kopplingen till Anonyma rörelsen finns kvar med sinnesrobönen som ramar in gudstjänsten, delandet är också en självklar del, men böner kopplade till stegen finns inte kvar. Fångarna på fängelset får inte längre permission till följd av en högre säkerhetsklassificering av fängelset.

Det fortsätter att komma ett hundratal gudstjänstdeltagare, många gamla och en hel del nya bekanskap. Enkelheten, sårbarheten, närvaron och längtan är lika stark idag. Förbönsmoment, spontankör, ljusständning och nattvarden är fortsatt viktiga moment. Med tanke på mängden av sinnesrogudstjänster som firas i kontraktet är den numera en naturlig del av Gävle församlings arbete, integrerad i första hand i Södra arbetslaget (alltså det som tidigare var Staffans församling). Utöver själva gudstjänsten tar enskilda individer kontakt med oss präster - i synnerhet inför femte steget.

Lennart Lundqvist (biträdande kyrkoherde, Södra arbetslaget)

Ami Dahlbom:

Från Salabacke till Gävle

Jag vikarierade i Sinnesromässan fredagen den 27 januari i Staffans kyrka – underbart!

Fina musiker och välbesökt gudstjänst, många tog emot nattvarden. Vaktmästaren och gudstjänstledaren är själv en AA-vän. Jag har föreslagit för diakon Anna-Stina Nyström i min tidigare församling (Vaksala i Uppsala där Salabackekyrkan ligger) att vi kunde göra något utbyte.

I Salabackekyrkan hade jag och diakon Anna-Stina Nyström ansvaret för Sinnesrogdtjänsten (ingen mässa) första fredagen i månaden året om 18:00. Tema varje gång var ett av stegen – första steget i januari osv. Anna-Stina är en fena på att integrera volontärer och 2-5 var med varje gång i förberedelsen. Vi träffades två timmar innan för att fika och fördela olika uppgifter: Göra i ordning kyrkorummet och fiket som erbjöds alla efteråt samt hälsa välkommen. Ibland hade även en volontär betraktelsen som alltid kompletterade delandet.

Vissa fredagar hade ingen ”delare” anmält sig och då inbjöd vi ibland till ”speakers corner” – om någon ville dela något spontant. Jag och A-S turades om att ha betraktelsen utifrån steg-temat men gärna också knutet till kyrkoåret då det passade. Mot slutet kom fler och fler deltagare som ej själva hade anknytning till någon tolvstegsgrupp medan de som kom från tolvstegsrörelsen blev färre.

Vi hade aldrig psalmböcker utan Power-point på väggen. Alltid en profan allsång varje gång (t ex Ted Gärdestad eller Gabriellas sång) förutom enkla psalmer. Alltid inledning med den sjungna Sinnesrobönen samt tyst minut för eftertanke efter välkomsthälsningen. Sinnesrogudstjänsterna var höjdpunkter och genererade många enskilda samtal.

Innan A-S kom till Salabackekyrkan vinnlade jag mig om att gå på några öppna AA-möten för att upprätthålla kontakt åt andra hållet. A-S besökte de öppna mötena i Salabacke då och då (NA, Sexmissbruk, osv). Jag hade gärna testat mässa (nattvard) nån gång men vi kom ej dithän så länge jag var kvar.

Ami Dahlblom (präst, biträdande kyrkoherde)